

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3856/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца малолетне АА и малолетног ББ, које заступа законски заступник мајка ВВ из ..., а чији је пуномоћник Рајко Петричић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Ана Јокић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 562/24 од 12.11.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 562/24 од 12.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П2 100/23 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, измењена је правноснажна пресуда Основног суда у Шапцу П2 565/21 од 05.10.2022. године у ставу четвртом изреке, у погледу одлуке која се односи на висину доприноса туженог у издржавању малолетних тужилаца, тако што је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно, и то: износ од 18.000,00 динара за издржавање кћерке АА и износ од 16.000,00 динара за издржавање сина ББ, почев од 24.02.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће док та обавеза по закону траје или се не измени, и то месечно унапред најкасније до 10-ог у месецу за текући месец, док је преко досуђеног а до траженог износа од по 20.000,00 динара месечно за издржавање, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца да се обавезе тужени на накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 562/24 од 12.11.2024. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву (став први изреке), потрђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом се истиче битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП која није разлог за изјављивање ревизије сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни тужиоци рођени су у браку њихове мајке ВВ и оца овде туженог ГГ, и то мал. АА ... године, а мал. ББ године. Брак њихових родитеља разведен је споразумно, правноснажном пресудом Основног суда у Шапцу П 565/21 од 05.10.2022. године, којом је одређено да ће мајка самостално вршити родитељско право. Истом пресудом установљена је обавеза туженог да доприноси издржавању малолетне деце почев од 01.10.2022. године па убудуће, плаћањем месечног износа од по 10.000,00 динара за свако дете.

Од доношења наведене пресуде о издржавању малолетних тужилаца, промениле су се околности од значаја за одлуку о издржавању. Потребе малолетне деце су се повећале, јер је за набавку гардеробе, за исхрану, школски прибор, ваншколске активности, месечно потребно издвојити, и то: око 34.000,00 динара за малолетну АА, а за малолетног ББ око 32.000,00 динара. У време доношења претходне пресуде, малолетни ББ је био ... узраста, али је ... кренуо у школу, док малолетна АА сада похађа ... разред основне школе.

Мајка тужилаца запослена је у ... као ..., и нето зарада јој је до 31.03.2023. године, износила 95.898,20 динара а до 31.05.2024. године, 107.660,32 динара, с тим што отплаћује стамбени кредит са променљивом каматном стопом, за који месечна рата износи 16.990,48 динара. Са децом живи у стану у улици ... бр. ..., а иако нема финансијску помоћ од родитеља, мајка јој понекад причува децу.

Тужени је оснивач и власник ... у којој је пријављен са минималном зарадом. У септембру 2023. године остварио је бруто зараду у износу од 57.300,00 динара, а нето зараду у износу од 42.338,50 динара. Живи са својом мајком која је пензионер и која учествује у плаћању режијских трошкова становања. Тужени ... и за свој рад користи половне машине, поседује велику халу и ..., као и комби и аутомобил марке Због здравствених проблема – ... и ..., лечи се на одељењу ... Опште болнице ..., тако што прима медикаментозну терапију.

Нижестепени судови су закључили да су испуњени услови за измену одлуке о издржавању малолетне деце због тога што су се потребе малолетних тужилаца повећале, па је сагласно одредби члана 164. Породичног закона, измењена претходна одлука о издржавању и тужени обавезан да месечно доприноси издржавању малолетне

АА плаћањем износа од 18.000,00 динара, а малолетног ББ износом од 16.000,00 динара почев од подношења тужбе па убудуће.

По оцени Врховног суда, правилном применом одредбе члана 164. Породичног закона, нижестепени судови су закључили да су се околности на основу којих је донета претходна одлука измениле у мери која би оправдала измену раније одлуке у погледу висине доприноса туженог у издржавању малолетних тужилаца.

Према члану 73. Породичног закона, родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. истог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3).

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права, правилан је закључак нижестепених судова да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука, јер су се повећале потребе малолетне деце, те да ове околности оправдавају повећање висине доприноса туженог. У том смислу, чињеница да је од доношења претходне одлуке протекао кратак временски период, на чему је тужени током поступка инсистирао, као и у овој ревизији, није од значаја уколико су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука. Нижестепени судови утврђују промене околности, због повећаних потреба малолетне деце. С обзиром да се околности на страни дужника издржавања овде туженог и законске заступнице малолетних тужилаца, нису промениле, то значи да су њихове могућности биле исте у време доношења претходне пресуде, као и сада, те да су оне једнаке сада као што су биле и раније. Код чињенице да је тужени ранијом одлуком обавезан да доприноси издржавању малолетне деце плаћањем износа од 10.000,00 динара, плаћањем тог износа доприносила је и мајка, што значи да је за подмирење потреба деце било потребно издвојити онолико колико су родитељи као дужници издржавања били у обавези да по том основу издвоје, што је мање од износа који је потребан за подмирење садашњих потреба малолетне деце. Како је у овом поступку утврђено да се потребе малолетне АА могу подмирити месечним износом од око 34.000,00 динара, а малолетног ББ износом од око 32.000,00 динара, јасно је да су се промениле околности од значаја за висину издржавања малолетних тужилаца на основу којих је донета претходна одлука.

С обзиром на све наведено, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, те руководећи се најбољим интересом малолетне деце сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетних тужилаца плаћањем месечног износа од 18.000,00 динара за издржавање малолетне АА, односно плаћањем месечног износа од 16.000,00 динара за издржавање малолетног ББ. Ово с обзиром на његове могућности да стиче зараду али и могућности да се додатно радно ангажује, јер се бави ..., поседује велику халу и ... као и машине за рад на том послу, а током поступка није утврђено да због здравствених проблема –... и ... није способан за рад, јер спроводи лечење медикаментозном терапијом.

Осталим ревизијским наводима тужени посредно или непосредно оспорава чињенично стање које он сматра битним, а које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Наводи ревизије којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић